

само любовта може да ги смекчи, ди ги облагороди. Тия отношения, тази непримиримостъ, която съществува въ живота на народитѣ, само Божествената Любовъ, само съзнателната любовъ може да я изглади. Само тя може да внесе вътрѣшния смисълъ въ живота. Христосъ се обръща къмъ своитѣ ученици и имъ казва: „Тази е моята заповѣдъ: да имате любовъ помежду си!“ Христосъ е говорилъ дълго врѣме на своитѣ ученици, но сега нѣмамъ врѣме да възпроизвеждамъ тази бесѣда. Той ги училъ три години и имъ казвалъ, какви сж качества на Божията Любовъ, какви сж основнитѣ ѳ правила. И тази любовъ си има свои правила. Азъ казвамъ, че едно отъ качества на тази любовъ е като видишъ онзи, когото обичашъ, сърцето ти да се зарадва. Бащата като види сина си, да се зарадва; майката, като види дѣщеря си, да се зарадва. Даже хората трѣбва да се радватъ не само на своитѣ ближни, но и на по далечнитѣ отъ тѣхъ. Въ нѣкое сѣмство кравата се изгубила, нѣма я 4-5 дня, и всички се бдзпокоятъ за нея, мислятъ си, дали не я изялъ нѣкой вълкъ. По едно врѣме чувашъ, че кравата мучи. Иде, иде кравата,—всички ставатъ на крака, посрѣшатъ я. Защо?—Полезна имъ е тя. Само че тази любовъ трае за малко врѣме. И сега, при тази Божествена радостъ трѣбва да се стараемъ да запазимъ любовта си.

Мнозина християни мислятъ, че Любовта е сила, която може да дойде отвънъ. Не, любовта може да дойде само отвътрѣ, отъ дълбочината на човѣшката душа. Въ тази дълбочина работи човѣшкия духъ, който има всички възможности,